

[Finansministeren.]

men det er lige saa rigtigt, at i Begyndelsen af Aaret, i den første Halvdel af Aaret, var Billedet et ganske andet. Da var Bevægelsen nedadgaaende i Forhold til det foregaaende Aar, og hvor det vilde ende, kunde ingen paa Forhaand vide. I det hele taget er det desværre umuligt, naar man lægger et Budget, at vide, hvilke Udgifter der vil komme i Løbet af den Tid, der arbejdes med Budgettet, indtil det bliver Finanslov, og derefter, hvilke yderligere Udgifter der vil komme, efter at Budgettet er blevet til Finanslov, og indtil det bliver til Regnskab. Det ærede Medlem vil jo se, naar nu Tillægsbevillingsloven om kort Tid kommer frem, at der har været betydelige Udgiftsstigninger, og hvis der ikke havde været budgetteret med en forsigtig Margin for Indtægternes Vedkommende, vilde der ikke have været Mulighed for at ende med et Regnskab med Balance. Jeg skal i øvrigt ikke ved denne Lejlighed komme nærmere ind paa dette; det bliver der jo Anledning til at drøfte, naar vi kommer til Tillægsbevillingsloven.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann mente, at der kunde være Anledning til at forlænge den paagældende Lovgivning i endnu længere Tid. Det ønsker jeg ikke at gøre. Jeg mener, det er ganske rart at have den Maning over for Skattekommissionen, at man tilstræber Arbejdets Tilendbringelse inden for den Tid, der her er forudsat, og derfor mener jeg, at Forslaget paa dette Punkt bør gennemføres, saaledes som det er foreslaaet.

Det ærede Medlem rettede nogle Spørgsmaal til mig vedrørende Forholdet mellem Toldsatser og Handelsaftaler, og det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen ønskede nærmere Oplysning om Provenuet af denne Lovgivning. Det tror jeg er Forhold, som vi rettest beskæftiger os med i Udvalget.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann tilkendegav et noget mistroetigt Syn paa den øjeblikkelige økonomiske Situation herhjemme ... (*Drachmann*: Forretningssituationen!) ... paa Forretningssituationen herhjemme. Jeg tror dog, man skal være noget varsom med at sprede Ængstelse og Mistro, fordi der i den øjeblikkelige Situation tegner sig visse Vanskeligheder. Man har jo ude i Verden gennemlevet en Tid, som har

rystet Børserne rundt omkring; der har været lagt en klam Haand paa Foretagsomhed Verden over, og at Følger, Reminiscenser af denne Ængstelse Verden over ogsaa naar ind paa vort lille Omraade, er jo en ganske naturlig Ting. Vi har kunnet aflæse det paa Obligationsskurserne, hvor nøje de i den sidste Tid har bevæget sig efter Forholdene ude omkring; saa saare der nu for nogle Dage siden kom en lille Lysning paa de andre Markeder, afspejlede den sig straks herhjemme. Jeg tror ikke, det er gavnligt for Erhvervslivet herhjemme, at man forsøger at anslaa en saadan pessimistisk Tone. Naar man ser paa de forskellige Omraader, hvorfra man skulde kunne drage en Bedømmelse af Situationen i den kommende Tid, kan der efter min Mening ikke paa disse Omraader paavises Ændringer i Situationen, som paa nogen Maade skulde kunne afsvække den Tro paa, at vi gaar en lidt lettere Tid i Møde, som har været den fremherskende fra dette Efteraar. Det gælder Købekraften, som jeg ikke kan se har lidt nogen Svækkelse, det gælder Pengerigeligheden, det gælder Beskæftigelsesmulighederne ved den forestaaende betydelige Byggevirksomhed o. s. v., Ting, som naturligvis ikke kan slaa igennem her midt i Vintrens Hjerte, men som vi har Grund til at tro vil have Styrke til at præge den kommende Tid, efterhaanden som Luften mildnes og Beskæftigelsesmulighederne bliver større. Jeg for min Del er af den Opfattelse, at hviler der et vist Tryk paa Handelsomsætningen i Øjeblikket, maa det ses i Forbindelse med hele Situationen ude omkring os. Jeg skal naturligvis ikke spaa noget om, hvordan denne Situation vil udvikle sig, og i det hele taget skal man i disse Tider være uhyre varsom med at optræde som Spaamand; men det, jeg har ønsket at sige med disse Bemærkninger, er, at jeg tror, det ærede Medlem skal være varsom med i den Situation, hvori vi i Øjeblikket befinder os, at sprede Mistro over for den nærmest kommende Tid.

Jeg har vist hermed sagt det væsentlige af, hvad der er Anledning til at sige ved denne Lejlighed. At komme ind paa Enkelthederne i hele den Lovgivning, der her er Tale om, vil der efter min Mening ikke være nogen som helst Anledning til, saaledes som Forholdene ligger.